

[Justitsministeren]

Det er jo velkendt, at socialistisk folkeparti har en anden opfattelse af samfundet, end jeg har, og det kan derfor næppe komme bag på nogen, at jeg ikke umiddelbart kan tilslutte mig de forslag, der findes i beslutningsforslaget.

På den anden side synes jeg, at det er tilfredsstillende, at SF så seriøst har beskæftiget sig med disse kriminalpolitiske spørgsmål. Kriminalpolitikken er efter min mening et meget vigtigt emne for folketinget. Det vedrører alle og har indgribende betydning for hele samfundet.

Bemærkningerne til det beslutningsforslag, vi her behandler, efterlader det indtryk, at der ikke er sket noget på det kriminalpolitiske område, men det er ikke rigtigt. Der er allerede taget en lang række initiativer og iværksat undersøgelser af alle de væsentligste punkter i beslutningsforslaget, undersøgelser, der selvfølgelig foretages med henblik på, at der skal ske lovændringer og andre ændringer i den retning, det er bestemt, da undersøgelserne blev sat i gang.

Lad mig i forbindelse med beslutningsforslagets første punkt om en begrænsning i anvendelsen af frihedsstraf nævne, at straffelovrådet for tiden arbejder med spørgsmålet om det strafferetlige sanktionssystem. Straffelovrådet er som led i dette kommissorium ved at foretage en gennemgang af straffeloven for at undersøge, om der på større eller mindre områder er behov for en nedkriminalisering. Straffelovrådet vil også behandle spørgsmålet om prøveløsladelse, og rådet forventer at kunne afgive betænkning om disse spørgsmål i foråret 1986.

Med hensyn til prøveløsladelse synes jeg, der er grund til at fremhæve, at der i den senere tids debat synes at være en bred tilslutning i folketinget til nogle tanker, jeg har fremdraget, bl.a. på en konference, om at afskaffe den automatiske prøveløsladelse efter to tredjedele af straffetiden. De udtalelser, der er fremsat af flere ordførere, synes jeg i hvert fald tyder i retning af, at vi er ved at nå frem til det tidspunkt, hvor man mener, at vi kan forlade den automatiske prøveløsladelse.

Jeg tænker også på den skrivelse af 20. september 1985, som jeg modtog fra retsudvalget i forbindelse med udvalgets drøftelser af et beslutningsforslag fra VS vedrørende prøveløsladelse. I skrivelsen henstiller retsud-

valget til mig, at straffelovrådet anmodes om at undersøge, om og i givet fald hvorledes en eventuel afskaffelse af den nuværende prøveløsladelsesmulighed efter to tredjedele tid kan foretages.

Efter det af SF fremsatte beslutningsforslag skal alle fængselsstraffe under 5 år kun afsones med en tredjedel og resten af straffen, altså de to tredjedele, være betinget. Området for den automatiske prøveløsladelse udvides dermed meget væsentligt. Forslaget går således i stik modsat retning af, hvad jeg og, så vidt jeg har kunnet bedømme efter udtalelserne, et flertal i folketinget mener, nemlig at man skal afskaffe den automatiske prøveløsladelse.

Et andet punkt i beslutningsforslaget er nye sanktionsformer. Om dette spørgsmål skal jeg sige: jeg er enig med forslagsstillerne i, at der kan være behov for at overveje alternativer til frihedsstraf, og det er da også på den baggrund, at jeg har foranlediget forsøgsordningen med samfundstjeneste udvidet til nu at omfatte hele landet.

Samtidig arbejder straffelovrådet jo med spørgsmålet om andre alternativer til frihedsstraf. Straffelovrådet forventer i foråret 1986, når man har afgivet betænkning om straffesammenfatning, prøveløsladelse m.v., straks at gå i gang med en vurdering af forsøgsordningen med samfundstjeneste og med overvejelser om andre alternativer til frihedsstraf, herunder ikke mindst natfængsel. Rådets formand, professor Waaben har oplyst over for mig, at straffelovrådet vil kunne afgive betænkning om samfundstjeneste i løbet af sommeren 1986.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, det er glædeligt at se de udtalelser, der er fremsat i den sidste tid ved forskellige møder om samfundstjenesten. De tyder på, at det var rigtige forsøg, der er sat i gang, og at samfundstjenesten som alternativ til frihedsstraf er kommet for at blive.

Et tredje hovedpunkt i beslutningsforslaget er spørgsmålet om forbedring af de indsattes rettigheder. Alle de spørgsmål, der rejses i beslutningsforslaget, er allerede ved at blive undersøgt af et sagkyndigt udvalg. Det gælder således spørgsmålet om de indsattes beskæftigelse, hvor et udvalg under kriminalforsorgen under ledelse af tidligere arbejdsminister Lauge Dahlgaard forventes, som jeg omtalte, da vi behandlede sagen, at afgive